

ÉNGÉP

(RÉSZLET)

<A fóliásátorból hallatszódó keserves hüppögést> elnyomta a permetező helikopter zúgása, de én akkor már régóta nem akartam mást, csak sűrűlődni dologtalan kezek között, pulzusomba zárva. Tudtam, nevet kell adnom a sóvárgásnak, mert a kutya is hamarabb leül, mikor a nevéen szólítják. Ha még mindig a kezemből eszik a távolság, kit táplálok vonakodással? Szemed a kisötletülésben, szemed a fénytelenedésben – voltak szagok és színek, amiket egészen addig nem éreztünk, de végre nem a sajnálat beszélt belőlem, és nem is a közös szorongás otthonossága: gyémánttá szilárdult álláspont, hogy lehet másképp. A kapu vasrúdján a holdfény nyirkos ezüstje, mutattad, mint egy leköpött tarkó. A beszéd is köpködés, hagyjam abba. Felnyalom, amit az előbb kimondtam.

<Egy oszlásnak indult kék bálna> darabjaiból összevarrni egy életerős, nagy fehér cápát. Ez az, amit úgy hívunk, a felnőtt nap. A jelölők cége megnyugtatóan prosperál. A harmadik trimeszterben nagyot megyünk a régióban. Ugyanakkor mégsem az elfedés volna a cél, hanem a szembenézés, racionális kogníció, deszenzitivizáló projektek. De a probléma elől tartása és a kialakuló diskurzus nem konzerválja-e magát a problémát? Nem egy szintűgy illuzórikus világot konstituálunk-e, amely visszaírja magába a diskurzus elvárásait? A metafizika lebontásának totalizálása nem egy újabb metafizika? Máshonnan érkezünk. Egyesek a plüsskanapék és járólapok világából menekülnének az ellentmondást nem tűrő határsértésbe, míg mások a szubverzió kíméletlen periferiájáról vágynak a kibélelt hotelszoba-nyugalomra. De ez már a múlt. Ki akarná manapság felgyújtani magát? A testhatárok megsértése mint a kontroll visszaszerzésének törekvése egyre kevésbé tűnik hitelesnek. Mint ahogy az augusztusi forróság is mindent homogenizál, a nyughatatlan termelés magába simítja az aktivizmus

makacsabb tincseit. A cápát összeszerelhetjük, de a rothadást nem tudjuk megállítani.

<Valaki a stúdióban atmoszférából beadja a gólörömet.> Mintha közvetíthetnél egy mérkőzésről úgy, hogy közben játszol is benne. A véraláfutás jó jel. Választhatsz: vagy ritkábban csinálod erősen, vagy enyhébben ugyanazt, nagyobb ismétlésszámmal. Bocsánat. Nem sejtettem, hogy olyan érzékeny pontra tapintok, ahol az öngondoskodás már fenyegetés. A magnézium mindenesetre segít. A sportolók állítólag megvesznek érte. Mikor az izompólya és a hús elcsúszik egymáson, mint két különböző hőmérsékletű áramlat, de a törmelékgát csak fejben épül. Le kéne ülni egyszer a tényekkel. A hűtő előtt egy szál emberi hang rezeg. Szemben az ítéltábla egybefüggő tömbje: nem vagyok jó otthonod. És még mit tanultál az Élettani Intézetben? Értem. A térdtáji nyáktömlők gyulladása megfordítható. Azóta akárhogy is gondolkodom rajta, az occupational health az a foglalkozás-egészségügy.